

Napsugár

Siklós /A Fidesz és az MKDSZ hivatalos lapja/

III.évf.4.szám

Polgári és Kulturális Értékhozó 2005. október

Meghívó

A Fidesz Magyar Polgári Szövetség meghívja Siklós polgárait a 6- os számú választókerület központi ünnepségére, melyre **2005. október 22-én (szombaton) 17 órakor, a siklói temetőben az 56- os emlékműnél** kerül sor.

17.00: Himnusz

17.05: Szent Imre Katolikus Iskola ünnepi műsora

17.30: Kékkői Zoltán, a térség Fideszes országgyűlési képviselőjének megemlékezése

17.40: Ifj. Szalai Ottó, helyi Fidesz vezető megemlékezése

17.50: Koszorúzás

18.00: Szózat

Hazabeszélünk

'56. október 23-án a Műgyetem elől induló fiatalok történelmet írtak. Történelmet, melynek emléke mélyen hasít a lelkünkbe, szívünket büszkeség önti el.

Fiatalok voltak, tiszták és őszinték. Bátrak, csodálatosak és szerették a hazájukat. Hittek egymásban, a tiszta emberi értékekben, érezték, hogy eljött az alkalom, amikor le kell győzni a félelmet, amikor elhatározták kezükbe veszik a sorsukat. Szabadságukat korlátozták, megfélemlítették őket, gondolataikat is próbálták irányítani. Az orosz birodalom szégyenteljes eszméi ekkor már egy évtizede tomboltak hazánkban. Egy évtized alatt emberek ezreinek tették tönkre az életét, családok százainak kellett elhagyniuk hazájukat, otthonukat, melyben egész addigi életüket leélték. Mindez az akkori hatalomnak nem számított, akasztottak, kitelepítettek, internáltak. Csak, hogy a nagy testvér, a világtörténelem egyik tömeggyilkosának Sztálinnak az igényét kielégítsék. Ebből lett elege '56 október 23-án több ezer embernek, ebből lett elege minden tisztességes, hazáját szerető, becsületes embernek.

A szabadság iránti vágy legyőzte a félelmet, lelkek ezrei tárultak ki bizalomban, barátságban, szeretetben. Érezték, hogy minden magyarnak a jövője a tét. Tudták a másik oldalon szovjet tankok, fegyverek várnak rájuk. Nem féltek, hazájuk jövőjét féltették, ezért vitték magukkal a nemzeti színű zászlót, ezért fogták meg egymás kezét, és kérték a Jóisten segítségét. Nekik ez volt a fegyverük: a szeretet, a hitük, a szabadságvágy. Páncélt öltöttek magukra. A hűség páncélját, melyen semmilyen lövedék nem tud áthatolni. A hűséget ekkor hazájuknak ajánlották. Szülőföldjüknek, ahol feledhetetlen gyermekkorukat töltötték, otthonuknak, ahol családjuk melegséget árasztott feléjük. Szabadságot akartak, egy olyan életet, mely megillet minden erre a földre születő embert. Békét, és boldogságot reméltek, és hitték, hogy megértésre találnak.

Egy valamire nem számítottak. Hogy vannak, akik a valaha létezett legaljasabb emberi tulajdonságnak a birtokosai: az árulókra. Akiknek a szülőföld semmit nem jelent, akik magyarok ellen fogtak fegyvert, és saját honfitársaik véreit oltották. Vérbe fojtották! Vérbe fojtották '56 szabadságharcát, vérbe fojtották a szabadságot! Több évtizedig lakatot vertek a szabadságra, annak minden szikráját kiirtották. Családot, hazát, gyermeket feláldoztak, mert az eszme azt kívánta. Életeket derékba törtek, családokat tettek tönkre, a boldogabb jövő előtt zárták be a kapukat. És megtehették. Hosszú évekig büntetlenül megtehették. Hazudhattak a történelem órákon, gátlástalanul rabolhatták az állami vagyont, gondolat rendőrséget játszhattak, hatalmukat még a rendszerváltozás után is átmenthették, és most bátran vállalják Nagy Imre mártír miniszterelnök emlékét. Annak a Nagy Imrének és társainak az emlékét, akik azonosultak a magyar társadalom akaratával, akik, hogy ezt megtehessek képesek voltak leszámolni a szent kommunista tabukkal, azaz az orosz birodalom feltétlen szolgálatával és a párt diktatúrájával. Ők azok az emberek, akik inkább a halált választották, minthogy eláruló gyilkosaiknak kiszolgáltassák magukat.

Az idegen hatalom hűséges alattvalói elárultak a szabadságharcot, elárulták Magyarországot.

'56. október 23-án a Műgyetem elől induló fiatalok történelmet írtak. Történelmet írtak, mely üzenettel bír számunkra. Hogyan volt képes egy 18- 20 éves fiatal az életét, a jövőjét feláldozni? Nem az számított, hogy adnak e érte valamit. Mert adtak: kötelet, börtönt, félbetört karriert. Nem az számított, hogy mi hasznuk származik belőle. 56 üzenet nekünk, egy szerencsésebb korszak fiataljainak, hogy bizony vannak olyan harcok, amelyeket végig kell harcolni!

Isten áldja '56 hőseit! Isten áldja Magyarországot!

Ifj. Szalai Ottó